

Egyházi és polgári

A *Magyar Egyházzene* —anyaszervezete, a Magyar Egyházzenei Társaság célkitűzéseivel összhangban— kezdettől fogva az istentisztelet énekes-zenei gyakorlatának segítését, szolgálatát tartja elsődleges feladatának nem csak azzal, hogy eligazítást nyújt gyakorlati (és a gyakorlatot megalapozó elméleti) kérdésekben, és nem csak azzal, hogy —tárgyilagos, de nem kívülálló, a személyes érdekeltséget, elkötelezettséget nem megtagadó közegben— ilyen kérdéseket megvitat, vagy hogy bátorító, figyelmeztető vagy éppen elismerő hangon reflektál egyének vagy közösségek mai egyházzenei munkájára, hanem akkor is, amikor az egyházzene történetével foglalkozik. A tudósnak a régmúlt embere vagy tárgya sem halott lény, halott tárgy, hanem szinte eleven valóság, akivel-ammivel (s a tárgyon keresztül is az emberrel) párbeszédet folytat.

Ám az egyházzenét —ahogy ezt elnökünk-tanárunk-kollégánk-sorsosunk, Dobszay László különösen sokszor megfogalmazta és tudósi-egyházzenei életpéldájával is minduntalan igazolta— nem a zenei élet és a zenetörténet egészéből kiszakított, partikuláris vagy éppen perifériális jelenségnek tartjuk, hanem mint ami az egyetemes-általános zenei élet, műveltség része, és pedig nem csak azokban a történeti korokban, amikor a zene, legalábbis a magas szakmai mércék szerint született és művelt zene, elsődlegesen az istentisztelet zenéjét jelentette, hanem a világi-polgári zenei élet térnyerése után, ma is, azaz a —láthatóan vagy látszólag— kereszténység utáni Európában, Magyarországon is.

S ha pedig az egyházi és a polgári műveltség egymást átfedő, közös területére helyezük el magunkat, kettős a felelősség is: mindkét mércének s minél magasabb szinten meg kell felelnünk. Különösen ha erkölcsi-anyagi támogatást is kapunk. Márpedig kapunk. Nem így terveztük, de fő anyagi támogatóink állami-társadalmi alapítványok voltak, elsősorban a Nemzeti Kulturális Alap (ahogy bizalmasan mondani szoktuk: NKA-anyánk...) A European Science Foundation (ERS) 2011-ben is a European Reference Index for the Humanities (ERIH) kitüntető listájára vette lapunkat (a Magyar Zenével együtt) mint regionális érdekeltségű, zenei tudományos folyóiratot. Szintén a polgári szférát érinti az impresszumban a folyóirat XX. évfolyamának első számától bekövetkezett változás. A Zeneakadémia (LFZF, majd LFZE) nemcsak az egyházzenei képzés újraindításával, hanem a társasági kiadványok terjesztéséhez helyiségek, rendezvényekhez pedig elegáns és barátságos helyszínek biztosításával támogat, nem is beszélve az alkalmazásában állókról mint személyi feltételről — ami hasonlóan igaz az ELTE BTK-ra, amely vallástudományi képzési-kutatói szerkezetébe befogadta s nagy becsben tartja a liturgiatudományt. Az, hogy lapunk a valóságban régen meglevő affiliációs viszonyt néven is nevezi s hozzájárulásukat Batta András rektor s Dezső Tamás dékán, aláírásukkal, megerősítették, részükről az állandó tudományos színvonal elismerése, részünkről a magyar művelődés egésze iránti felelősségünk s —amennyiben egy tudományos lap jó akkreditációs elem— köszönetünk kifejeződése.